

Суб'єкт права на конституційну скаргу – Товариство з обмеженою відповідальністю „РОСТ АГРО“ (далі – ТОВ „РОСТ АГРО“), в особі директора – Бернацького М.М. – звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням визнати таким, що не відповідає вимогам частини першої статті 9, частини п'ятої статті 55 Конституції України (є неконституційним), припис частини другої статті 4 Закону України „Про порядок здійснення розрахунків в іноземній валюті“ від 23 вересня 1994 року № 185/94–ВР у редакції від 15 жовтня 2014 року (далі – Закон № 185/94), згідно з яким „у разі прийняття до розгляду судом, Міжнародним комерційним арбітражним судом чи Морською арбітражною комісією при Торгово-промисловій палаті України позовної заяви резидента про стягнення з нерезидента заборгованості, яка виникла внаслідок недотримання нерезидентом строків, передбачених експортно-імпортними контрактами, строки, передбачені статтями 1 і 2 цього Закону або встановлені Національним банком України відповідно до статей 1 і 2 цього Закону, зупиняються і пеня за їх порушення в цей період не сплачується“.

На думку ТОВ „РОСТ АГРО“, частина друга статті 4 Закону № 185/94 суперечить приписам частини першої статті 9, частини п'ятої статті 55 Конституції України, оскільки виключає можливість будь-якого позасудового стягнення заборгованості з нерезидента, навіть коли в силу норм чинного міжнародного договору (угоди) та особливостей внутрішнього законодавства країни, місцезнаходження нерезидента, такий порядок стягнення є єдиним можливим.